

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ (1888-1944)

Αποχαιρετισμός

Μόνος ήρθα, κάποιο βράδυ, κι ήσαν όλοι γύρω, μόνοι,
κι όλοι ξένοι, τραγουδάμε, μες στη νύχτα που σιμώνει.

Κι όσο ζω, κι όσο μαθαίνω, τόσο νιώθω, αλλοίμονό μου,
το βαθύ και το μεγάλο κι απροσμέτρητο κενό μου.

Τη στιγμή του σταυρωμού μου, και για μόνη συντροφιά μου,
μόλις ένιωσα τα χέρια που σταυρώσαν τα καρφιά μου...

Μόνος ήρθα κάποιο βράδυ, μόνος πόνεσα για λίγο,
μόνος έζησα του κάκου¹ - κι όπως ήρθα και θα φύγω.

Τ' είναι τάχα για τους άλλους, ο χαμός ενός ατόμου;
- Κι όπως ήρθα, και θα φύγω, μόνος μες στο θάνατό μου...

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α.

α.1. Το ποίημα εντάσσεται, κατά τη γνώμη σας, στην παραδοσιακή ή στη μοντέρνα ποίηση; (5 μονάδες)

α.2. Να εντοπίσετε στο ποίημα τρία (3) στοιχεία της μορφής του που δικαιολογούν την προηγούμενη απάντησή σας. (15 μονάδες)

α.3. Πιστεύετε ότι ο τίτλος του ποιήματος συνδέεται με το περιεχόμενό του; (5 μονάδες)

ΣΥΝΟΛΟ ΜΟΝΑΔΩΝ 25

β.

β.1. Να επισημάνετε δύο (2) εικόνες, μία (1) προσωποποίηση και δύο (2) μεταφορές στο ποίημα. (5 μονάδες)

β.2. Στο ποίημα κυριαρχεί μια μελαγχολική ατμόσφαιρα. Να καταγράψετε πέντε (5) λέξεις/εκφράσεις οι οποίες αποδίδουν την ατμόσφαιρα αυτή. (10 μονάδες)

β.3. Να επισημάνετε τις επαναλήψεις στο ποίημα (5 μονάδες) και να σχολιάσετε τη λειτουργία τους. (5 μονάδες)

ΣΥΝΟΛΟ ΜΟΝΑΔΩΝ 25

¹ του κάκου: μάταια